

*Den gamle sovjetiske arkitektur i VDNKh er blevet renoveret og bragt tilbage til fordums storhed efter år i forfald, og dagens moskovitter bruger igen området – nu til mere løsslupne rekreative formål.
Foto: Jens Malling*

Fortiden i dag

Det Alrussiske Udstillingscenter i Moskva er en fascinerende tidslomme med omkring hundrede pavilloner i kommunistisk stil. Symptomatisk for den stigende russiske selvbevidsthed har bystyret netop renoveret det 75 år gamle område, der – stadig – er ideel til propagandaformål

Af Jens Malling

To skikkelser sidder på en bænk foran den armenske pavillon. Den aldrende KGB-officer og reporteren mødes i skumringen. Også i overført betydning er solen ved at gå ned over det sovjetiske imperium. Sammen med tidligere tiders høje idealer står de rene, hvide søjler, som omgiver dem, i dramatisk modsætning til stedets øvrige tilstand. Skrald blæser hen over området. De førhen så sirlige gartnere lader bedene passe sig selv. Sortbørshandlende tager over. Iført guldkæder og træningsdragter sælger de pirat-dvd'er for

få rubler. De opererer, uden restriktioner, fra bygningerne, der førhen fremviste imperiets ypperste formåen.

Det er nemt at forestille sig en scene fra en koldkrigskrimi som ovenstående, når man bevæger sig rundt mellem de mange fantasifuldt udformede bygninger, som udgør det Alrussiske Udstillingscenter. Det enorme arkitektoniske anlæg i Moskva kendes også under forkortelse fra sovjettiden – VDNKh – og attraktionen emmer stadig af socialistisk atmosfære og historie.

Men som en reaktion mod tilstanden af løvløshed, kaos, forfald og fattigdom, der bragte Rusland i knæ i 1990'erne får stedet nu en

overhaling. De fleste pavilloner fremstår allerede mere renskurede og imponante end nogensinde før. 75 år efter sovjetborgere for

første gang strømmede gennem hvælvingerne i den overdimensionerede triumfbue, som udgør indgangen til VDNKh, opfylder stedet atter sin oprindelige funktion: at imponere.

Brede fodgængergader fører ind i det vidtstrakte parkanlæg og ned mod adskillige stor-slåede strukturer. De pompøse pavilloner har til formål at glorificere ethvert aspekt af socialistisk levevis samt at overbevise den besøgende om Sovjetunionens overlegenhed inden for industri, landbrug og teknologi. Set i lyset af den hektiske urbanisering, der fulgte i kølvandet på 1930'ernes turboindustrialisering, er det sikkert lykkedes ret godt. En betydelig del af Moskvas indbyggere dengang var egentlig bønder og havde ikke set andet end markerne omkring deres landsby. Nu stod de over for forgyldte statuer med laurbærkranse i hænderne og høje spir, der satte kommuniststjernen højt op på himmelen. Deres sanser blev bombarderet med indtryk fra et væld af overdådig udsmykning og spraglede mosaikker. Mange dekorationer fremstår stadig i ►

”

Bygningerne har navne og temaer som Armenien, Kirgisistan, Leningrad, Hviderusland samt Elektrificering, Atomkraft, Skovbrug, Fiskeri og Geologi